

Til nr. 38

Det er rimeligt, at der kan varetægtsfængsles, såfremt den sigtede mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år (eller derover).

Til nr. 40, 41 og 44

Det findes rimeligt, at der indføres en adgang til at varetægtsfængsle for en 7 dages periode i tilfælde som anført i ændringsforslaget, ikke mindst af hensyn til efterforskningsarbejdets forsvarlige udførelse. Ændringsforslagene er stillet efter en afvejning af den enkelte borgers tarv i forhold til samfundets tarv. Hvis en regel som den foreslåede ikke findes, kan politiets efterforskningsarbejde vanskeliggøres eller endda helt umuliggøres.

Til nr. 43

Forslaget skal medvirke til at nedsætte antallet af varetægtsfængslinger.

Til nr. 45

Grundlaget for paragraffen forudsætter, at der foranstalles tvangsmæssige vilkår over for personer, der er på fri fod.

Til nr. 46

Bestemmelsen, der svarer til strafferetspleje-udvalgets udkast, indebærer, at sigtede undtagelsesfrit skal have adgang til bistand af forsvarer i retsmøder, der afholdes til afgørelse af spørgsmålet om varetægt.

Til nr. 51

Ændringen giver sigtede og forsvarer underretning om og ret til at være til stede i alle retsmøder.

Til nr. 52

Ved forslaget præciseres det, at det er retten, der træffer afgørelse om, hvorvidt fremstilling af sigtede kan undlades.

Til nr. 53

Retten til mundtligt kæremål udvides, jfr. Advokatrådets skrivelse af 3. marts 1978.

Til nr. 54

Dansk retspleje bygger på mundtlighed; allerede kæremål ved første fristforlængelse bør derfor kunne ske ved mundtlig behandling.

Til nr. 55

Det er vigtigt, at forsvareren har så godt et grundlag som overhovedet muligt, når der skal tages stilling til fristforlængelser.

Bestemmelsen er nødvendig, da praksis nu er den, at materialet ofte først overgives forsvareren umiddelbart før retsmødet, hvilket naturligvis er uantageligt både for forsvareren, den fængslede og retsplejen.

Til nr. 56 og 58

Ændringen tilsigter, at den sigtede ikke skal forblive i varetægtsfængslet længere, end til dommen er afsagt og ankefristen udløbet.

Til nr. 59

Da isolation efter omstændighederne kan være et alvorligt og belastende indgreb over for varetægtsarrestanten, foreslås bestemmelsen ændret således, at spørgsmålet om isolation altid skal afgøres af retten.

Til nr. 60

Det sikres, at retten på forsvarerens begæring kan tage spørgsmålet om isolation op.

Til nr. 61

Ændringen sikrer, at det er retten, der er opmand mellem politiet og institutionens ledelse i tilfælde af uenighed.

Til nr. 62

I den belastende situation, som varetægtsarrestanter som oftest befinder sig i, bl. a. på grund af sigtelsen, er det ikke tilstrækkeligt sikret retsgrundlag, at de kan kræve, at politiets indgreb forelægges for retten. Dertil kommer, at mange varetægtsarrestanter er ganske utrænede og uuddannede til at give sig i kast med at antaste en myndighedsbestemmelse.

Retten må derfor også i disse tilfælde allerede ved den første fængsling tage stilling til